

Bestemmelsen forandret derhen, at Skoledirectionen skulde vedblive, og saaledes blev Loven ogsaa endelig vedtaget med denne Bestemmelse. Det maatte imidlertid snart blive indlysende, som det allerede tidligere havde vilst sig, at der ved Bestyrelsen af Skolevæsenet accurat fandt de samme Ulemper Sted med Hensyn til Formen som de, der havde gjort sig gjældende i andre Grene af Communens Bestyrelse, idet den collegiale Sammensætning af Bestyrelsen og de mange Medlemmer saavel af Directionen som af vedkommende Commissioner i høj Grad besværliggjorde Forretningsgangen. Det maatte derfor ansees ønskeligt at tilvejebringe en Form for Bestyrelsen, som mere svarede med de Principer, der vare gjorte gjældende i andre Grene af Communens Bestyrelse, og som gjorde en hurtigere og virksommere Forretningsgang mulig. Da Directionen havde modtaget det fra Ministeriet oversendte Udkast til Overveielse, fik den ogsaa Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Der var i dette Forslag optaget forskellige andre Punkter og navnlig ogsaa Bestemmelser om Lærernes Lønning og andre Gjenstande, som stode i Forbindelse dermed; men i Directionen, hvor der af dens Midte blev nedsat et engere Udvalg til at tage Sagen under Overveielse, hvorefter den blev behandlet af den samlede Direction, blev man enig om at holde Alt, hvad der angik disse Bestemmelser, udenfor det Forslag, der var bestemt til at forelægges Rigsdagen, hvorimod Communens Ret til at tage Bestemmelse om disse Ting med stor Styrke blev gjort gjældende, hvilket foranledigede, at Directionen ogsaa med Hensyn til disse Punkter henvendte sig til Communalbestyrelsen, som ogsaa paa den smukkeste Maade retfærdiggjorde den Tillid, som derved var vilst den, idet den for nylig har vedtaget en Forhøielse i Lærernes Gage, som endogsaa er noget gunstigere end den, der var bragt i Forslag i det Udkast, som var forelagt Rigsdagen. Med Hensyn til enkelte andre Punkter, som vare optagne, blev man enig om at holde dem borte fra det Udkast, der skulde forelægges Rigsdagen, og see at faae dem ordnede ad administrativt Veie. Der blev altsaa kun tilbage Spørgsmaalet om Sammen-

sætningen af Skoledirectionen og Skolecommissionerne. Jeg har allerede berørt, hvorledes Sagen med Hensyn til Skoledirectionen havde stillet sig, og hvad der maatte give Anledning til at ønske en forandret Sammensætning deraf. Det Princip, som man søgte at gjøre gjældende ved en saadan Forandring, var det, at man ønskede, at de samme Interesser, som tidligere havde været repræsenterede i Directionen, ogsaa kunde vedblive at være repræsenterede i den nye Sammensætning, og de Factorer, som da maatte gjøre sig gjældende, vilde naturligvis være: Communen, Kirken og Skolen. Hvad nu Communen angaaer, da havde den tidligere været meget stærkt repræsenteret i Directionen, idet for det Første Overpræsidenten og den første Borgermester, og dernæst to Medlemmer af Borgerrepræsentationen havde havt Sæde deri. Hvad disse to Medlemmer af Borgerrepræsentationen angaaer, da fandtes det stemmende med den Ordning, der er vedtaget i de øvrige Brancher af Communalbestyrelsen, at de udraadte af Skoledirectionen, og ligeledes fandtes det ikke passende, at Overpræsidenten vedblev at have Sæde deri, da der var givet ham en Stilling i Communen, som gav ham Overtilsynet i det Hele med dens Forvaltning og derved tillige satte ham over de specielle Brancher, uden at give ham activ Deel i nogen af disse, og man troede altsaa, at han i denne sin Stilling, vilde have Leilighed til at gjøre sin Indflydelse gjældende ogsaa i den her omhandlede Grene af Bestyrelsen. Dertimod antog man det for rigtigt, at en Borgermester fik Sæde i Directionen, og navnlig den Borgermester, under hvem Skolevæsenet var henlagt, for at give ham Leilighed deels til at gjøre Communens Indflydelse paa Skolevæsenets Bestyrelse gjældende, deels til at sætte sig ind i Skolevæsenets Detail for at han, ligesom han var Communens Repræsentant ligeoverfor Skolen, saaledes ogsaa kunde være Skolens Repræsentant ligeoverfor Communen. Af geistlige Medlemmer havde Directionen hidtil havt to; men naar Medlemsantallet i det Hele taget blev betydeligt indskrænket, ansaa man det tilstrækkeligt, at det blev ved eet geistligt Medlem. Endelig antoges det, at det